

GOIS EN
DEL GLORIÓS LEVITA,

que 's venera en
DE PREIXANA,

ALABANSA
S. LLORENS MARTIR,

sá propia Capella
DIÓCESIS DE SOLSONA

Puig, Lloréns, noble Espanyól,
Sou de fé agresolada:

**Siau lo nostre consól,
Advocat Sant de Preixana.**

De afortunat naixamént,
De Pares mártirs y sauts,
De perfeccions celestials,
Sou Vós llustre y ornamént,
Estrella del firmamént,
De influencia soberana:
Siau...

Inspirats per lo Senyor,
Lloréns per nom vos posáren,
Aixís es com vos honráren,
Preveyént vostre valor.
Premi, llorers y corona
Al cel teniu preparada:

Pel Pontífice Sant Síst
Entrau al ordre de Diáca.
Per aqueix honor del Pápa
Sou en tot sémpe escullit.
Probau valént esperit,
Fortalesa sobrehumana:

Cuánd vejereu caminar
A Sant Síst, prómpte al tormént,
Li suplican humilmént,
Queus permeti acompanyar,
Pare meu, sens vostre fill,
No ir junts es cosa estraña:

Lo Sant Pare li respòn:
Escullit y amat Ministre,
Esperéu tormént terrible,
Y seréu prést lo segon,
Quem seguiréu en lo mon
Ab virtud agresolada:

Grans rigors en Vós usáren
Los Emperadors irats.
En sá codicia burlats,
Bárbaros torménts pensáren,
Y més gloria vos donáren,
Cuánt major era la sanya:

Es del suplici instrument
La graella, que vos probaba;
La carn y 'ls ossos cremaba
Lo foch y l' ferro candéut.
Brasas, ferro y foch ardént
Ni una part vos deixan sana:

Cuánd cremabau en la graella,
L' amor forsas vos doná
Per parlar clár al Tirá,
Proba la carn cuita en ella.
Saborosa es sá costella,
Menjar, que no se compára:

Entre 'ls deu fraguats torménts
Als ángels sou espectácle,
Y als homens un gran mirácle
Sobreviure als sufriménts,
Y admirats molts dels presénts,
Romá pel batisme clama:

En lloch, hón sou sepullát,
Se posá un Sant Levita,
Que Estebe per nom tenia,
Pels Jueus apelregát,
Y donanli al dret costat,
Cortesía li feu galana:

Vostra intercessió mostrau
Al qui es vostre devót.
Un, que en pecat fou mòrt,
Al momént resussitáu.
Al tal prodigi lográu,
Fés penitencia, que salva:

Felip segon agrahit
Pel combát de Sant Quintí,
Quen deu de Agost succehí,
Monumént vos ha erigit,
Que al Escorial ha earequit,
Maravella visitada:

Per tenir joya estimada,
Reliquia en aquell Témple,
En Roma gran os se trénque,
Y l' Pápa digué ab gracia,
Lloréns vol tornar á Espanya,
Y sentar allá morada.

Sobre moriscs fonaménts
En lo poble de Preixana
Capella teniu alsada,
Séns memoria de llars témps.
Lloréns, terror dels inférns,
Nostra lluminosa albada:

Vós, celestial Advocat,
Curáu de tota dolencia,
Segura es vostra clemencia
Contra l' foch, dolors de cap,
Sémpe, que sou implorat,
Providencia, que no falta:

Los devóts de S. Lloréns,
Quel contemplan y admiran,
Y en éll la sort confian,
No sésent flamas ardénts
En los divindres següénts,
En que fan al cel entrada:

Puig, Lloréns, noble Espanyól,
Sou de fé agresolada:

**Siau lo nostre consól,
Advocat Sant de Preixana.**

(M. F.)

†. *Levita Laurentius bonum opus operatus est.*

℞. *Qui per signum crucis caecos illuminavit.*

ORÉMUS:

Da nobis, quæsumus Omnipotens Deus, vitiorum nostrorum flammam extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Dominum....